

Sygn. akt I C 10/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Powalska

Protokolant : Kinga Majczak

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. N. S. F. I. Z. z. s.w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego H. K. na rzecz powoda P. N. S. F. I. Z. z. s.w W. kwotę 85.450,11 (osiemdziesiąt pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt 11/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 października 2012 roku do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.706 (cztery tysiące siedemset sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 10/13

UZASADNIENIE

W dniu 12 października 2012 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wpłynął pozew, w którym powódka P. N. S. F. I. Z. z. s.w W. dochodziła zasądzenia od pozwanego H. K. (...) kwoty 88.432,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powódka argumentowała, że źródło przysługującego jej roszczenia stanowi zawarta w dniu 4 czerwca 2012 r. umowa sprzedaży wierzytelności, mocą której nabyła od (...) Kasy Oszczędnościowej Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wierzytelność wynikającą z umowy kredytu zawartej w dniu 9 października 2007 r. pomiędzy Powszechną Kasą Oszczędnościową Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a pozwanym.

Postanowieniem z 31 października 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Sieradzu.

W dniu 10 grudnia 2012 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazujący pozwanemu zapłatę na rzecz powódki całej dochodzonej pozew należności wraz z kosztami procesu, od którego pozwany wniósł sprzeciw.

Ostatecznie powódka ograniczyła dochodzone roszczenie do kwoty 85.450,11 złotych wobec uiszczenia przez pozwanego spornej należności w kwocie 2.981,92 złotych w dniu 18 października 2012 roku.

Pozwany uznał w całości tak sprecyzowane roszczenia pozwu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 października 2007 r. H. K. zawarł z Powszechną Kasą Oszczędnościową Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę, mocą której pozwanemu udzielono kredytu w wysokości 60.000 zł, celem finansowania bieżących zobowiązań wynikających z prowadzonej przez niego działalności. Okres spłaty należnej sumy upłynął w dniu 8 października 2008 r. Powstała wierzytelność, obejmująca należność główną oznaczoną na kwotę 51.177,25 zł oraz odsetki w wysokości 37.254,78 zł, na podstawie umowy z 4 czerwca 2012 r., nabyła od Banku (...) S.A. z siedzibą w W. - P. N. S. F. I. Z. z. s.w W. (dowód: umowa kredytu k. 50-52, umowa sprzedaży wierzytelności k. 29-35 verte, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego k. 17).

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty strona powodowa wezwała pozwanego do spłaty zadłużenia w wysokości 88.432,03 zł w terminie do 14 września 2012 r. (dowód: pismo k. 37).

Nakazem zapłaty z 10 grudnia 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Okręgowy w Sieradzu zobowiązał pozwanego do uiszczenia na rzecz powódki dochodzonej pozwem kwoty wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 12 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotą 4.706 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotą 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego - w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu (dowód: nakaz zapłaty k. 40).

Pismem z 9 stycznia 2013 r. pozwany wniósł od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, w treści którego zakwestionował wysokość wierzytelności twierdząc, że częściowo uregulował należność, która jego zdaniem aktualnie nie przekracza sumy 50.000 zł. Pozwany zobowiązał się sprecyzować kwotę spłaconego kredytu niezwłocznie po uzyskaniu w tym zakresie informacji od banku. Wniósł jednocześnie o uchylene nakazu zapłaty w całości, zasądzenie od powódki kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (dowód: pismo k. 43 - 44).

W piśmie z 22 stycznia 2013 r. powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 2.981,92 zł, domagając się zasądzenia na swoją rzecz - 85.450,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Jako podstawę powyższej czynności procesowej, strona powodowa podała okoliczność dokonania przez pozwanego w dniu 18 października 2012 r. częściowej spłaty wynikającej z umowy kredytu należności. Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (dowód: pismo k. 47-49).

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy ustalił jako w całości bezsporny na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, co do których nie zachodziły podstawy do kwestionowania ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest w pełni zasadne, zwłaszcza w kontekście uznania zawartych w nim roszczeń przez pozwanego.

Stan faktyczny w sprawie pozostawał niesporny pomiędzy stronami w zakresie treści umowy z dnia 04 czerwca 2012 r. stanowiącej podstawę roszczenia powódki, jak i umowy z dnia 09 października 2007 r., z której bezpośrednio wynikało zobowiązanie pozwanego. Sporna była natomiast wysokość dochodzonej pozwem kwoty.

Wskutek cesji dokonanej na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności, P. N. S. F. I. Z. z. s.w W. nabyła wierzytelność przysługującą względem pozwanego, wobec czego jest uprawniona do poszukiwania ochrony prawnej w niniejszej sprawie. Precyzując w pozwie swe żądanie, powódka domagała się zasądzenia na swoją rzecz sumy 88.432,03 zł, do uiszczenia której pozwany został zobowiązany wydanym w postępowaniu upominawczym nakazem zapłaty z dnia 10 grudnia 2012 r. Wniesiony skutecznie przez H. K. sprzeciw od nakazu zapłaty spowodował utratę mocy zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zgodnie bowiem z art. 505 § 1 k.p.c., w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty

traci moc, a przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie powodowi sprzeciwu razem z wezwaniem na rozprawę. Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym jest środkiem zaskarżenia o charakterze restytucyjnym, co oznacza, że sprawa powraca do początkowego etapu, jak gdyby zaskarżone orzeczenie nie zostało wydane. Postępowanie toczące się po jego wniesieniu nie jest już postępowaniem upominawczym.

Z uwagi natomiast na skuteczne cofnięcie pozwu pismem z 22 stycznia 2013 r. w zakresie kwoty 2.981,92 zł, udzielenie ochrony prawnej przez wydanie wyroku w części roszczenia objętej złożonym w tym przedmiocie oświadczeniem - byłoby bezprzedmiotowe. Ze względu na treść art. 203 § 1 k.p.c., stosownie do którego pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli jest z tym połączone zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku - cofnięcie pozwu, w świetle okoliczności sprawy, uznać należało za skuteczne. Powództwo zostało cofnięte przed rozpoczęciem rozprawy, w związku z czym efektywne dokonanie tej czynności dyspozytywnej nie było uzależnione od wyrażenia zgody przez pozwanego. Ponadto w ocenie Sądu, cofnięcie powództwa nie pozostawało w sprzeczności z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierzało do obejścia prawa, co zaś powoduje, iż nie zachodzą podstawy uznania go w świetle art. 203 § 4 k.p.c. za niedopuszczalne.

Mając więc na uwadze art. 355 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy zobligowany był umorzyć postępowanie w części, w jakiej pozew został cofnięty, tj. w zakresie kwoty 2.981,92 zł.

Odnosząc się do pozostałej części roszczenia Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo, zasądzając na rzecz powoda kwotę 85.450,11 zł.

Stosownie do treści art. 353 § 1 k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c., zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić, tj. wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W niniejszej sprawie podstawę zobowiązania pozwanego stanowi umowa kredytu zawarta z (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 09 października 2007 r. Prawo podmiotowe powódki do żądania od dłużnika świadczenia wynika natomiast z umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a P. N. S. F. I. Z. z. s.w W..

W świetle przepisów ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. 1997/140/939 ze zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Na mocy umowy z 09 października 2007 r., (...) S.A. z siedzibą w W. w ramach kredytu gotówkowego przyznał pozwanemu kwotę 60.000 zł w celu finansowania bieżących zobowiązań związanych z wykonywaną przez niego działalnością. Z § 2 ust. 4 umowy wynika, że okres spłaty kredytu upłynął w dniu 08 października 2008 r. Wobec faktu, iż pozwany nie wykonał do tego czasu zobowiązania poprzez spłacenie zadłużenia, wierzytelność stała się wymagalna w dniu 9 października 2008 r. (§ 10 ust.1 umowy z 09 października 2007 r., k. 51). Na podstawie zaś art. 510 § 1 k.c. w prawa wierzyciela wszedł powód.

Skoro zatem skutek sprzedaży wierzytelności ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi został przeniesiony na P. N. S. F. I. Z. z. s.w W., istniejący po stronie dłużnika obowiązek spełnienia świadczenia w postaci uregulowania należności wynikającej z zaciągniętego kredytu gotówkowego powinien zostać spełniony przez uiszczenie na rzecz powódki kwoty w zakresie, w jakim należność nie została dotąd spłacona, w wysokości powiększonej o wartość odsetek.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając pozwanego, który przegrał sprawę obowiązkiem zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa prawnego poniesionych przez powódkę (§ 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U.nr 163, poz. 1349).

Sąd zasądził ustawowe odsetki od należności głównej w oparciu o art. 481 § 1 k.c.

Na podstawie art. 333 § 2 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.